WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh.
Seite 119
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

beneficio ñ possunt facere. Egressis aut illis ecce
obtulerunt ei hominē mutū demonio habentem.
Et eiecto demone locutus est mutus. Homo iste signi
ficat gentile pplm. q ēfessionē uere fidi more ñ ha
bebat a ydolatrie deductus erat. s; p pdicatores ad salua
torē ductus sanatus ē. Et admirate sunt turbe dicentes.
Nunquā sic apparuit in isrl. Pharisei aū dicebant.
In principe demonio eicit demones. In turba natio
nū confessio ē. pharisei aut iudeo demonstrant infi
delitatē. Hoc de duob; cecis a muto demonio solus
mathe ponit. Illi aū duo ceci de quib; a alu narant
ñ sunt ubi. s; tam simile factū est. Sepe enī similia a
nes aliqd contrariū qd solui ñ potest inuenimus ut
intellegam ñ ide esse factū s; aliud simile et similit
factū. Et circuibat ihc ciuitates a castella usq; curans
omnē infirmitatē. Qui urbib; uidelicet a castellis. i.
magnis a paruis euglm pdicauit ñ considerans po
tentiā nobiliū s; salutē credentiū. Videns aū turbas
misertus ē eis q erant uexati a iacentes sicē oues ñ
habentes pastorē. Pio intuitu clementie sue aspexit
genus humanū p uarios errores a diabolo uexatum.
a misertus ē ei constituens pastores magistros uidelicet
ad uiā ueritatis ducentes. Tunc dicit discipulis suis.
Messis quidē multa usq; eiciat operarios in messē suam.
Messis multa omnis turba ē credentiū. operarii pauci